

Vector Dinamic

DYNAMIC ARRAY

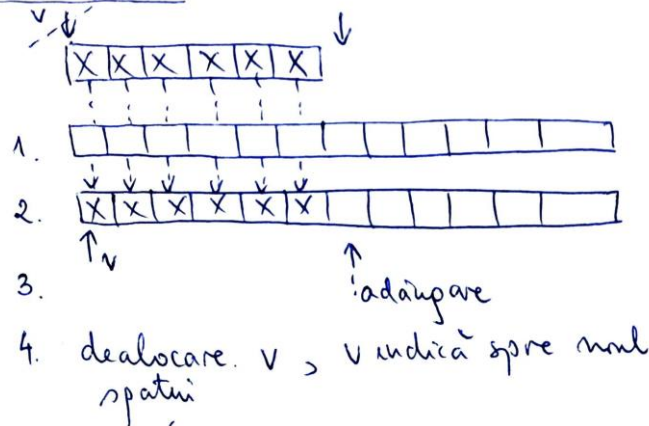
Observații

1. Un tablou este static: nu pot fi inserate sau șterse celule.
2. Vector - tablou unidimensional
3. Reprezentarea vectorilor este **secvențială**, adică elementele sunt memorate în locații succesive de memorie
 - Detaliu de implementare: spațiul de memorare poate fi alocat *static* sau *dinamic* (în timpul execuției programului).
 - Accesul la elemente este **direct** (prin intermediul indicilor) \Rightarrow complexitate-timp $\theta(1)$.
4. Există așa numitele **tablouri dinamice** - **vectori dinamici** ("*dynamic arrays*"), care sunt tablouri unidimensionale cu caracter dinamic, a căror lungime se modifică în timp și în care se pot insera, respectiv șterge elemente.
 - spațiul de memorare alocat tabloului crește automat în momentul în care nu mai există spațiu suficient pentru inserarea unui nou element \Rightarrow alocare dinamică
6. Alegerea unei reprezentări bazate pe **alocarea dinamică** a memoriei prezintă avantajul amânării cunoașterii mărimii efective a vectorului până la momentul execuției. Un tablou alocat **static** impune specificarea mărimii tabloului ca o constantă.

Caracteristici

1. Vectorul dinamic - reprezentare:
 - a. capacitatea sa (cp) – numărul de locații alocat vectorului;
 - b. dimensiunea sa (n) – lungimea efectivă a vectorului;
 - c. elementele vectorului ($v = e_1, e_2, \dots, e_n$).
 - în C/C++, v este adresa la care se memorează primul element al vectorului
2. Dacă la adăugarea unui element în vector se depășește capacitatea vectorului, atunci se **mărește** capacitatea acestuia (de obicei se dublează, pentru generalitate se poate considera un anumit raport de creștere a capacității față de dimensiunea vectorului).
 - Ca detaliu de implementare, în cazul în care spațiul de memorie necesar stocării elementelor vectorului se alocă dinamic, atunci se va face o **realocare** a acestui spațiu (la noua capacitate), se copiază elementele din vechiul spațiu în noul spațiu, se adaugă/inserează elementul, după care se dealocă vechiul spațiu.

Redimensionare

- Cu toate că această operație de redimensionare/reallocare este costisitoare ($\theta(n)$), operația de adăugare a unui element la sfârșitul vectorului are, totuși, *complexitatea-timp amortizată* $\theta(1)$
- 3. Abstractizarea unui **tablou unidimensional dinamic** \Rightarrow **TAD VectorDinamic/ListaIndexata**.
- 4. Implementări în bibliotecile existente în diferite limbaje
 - Java – clasa **Vector**
 - implementată încât să funcționeze cu acces concurrent
 - dacă nu se dorește acces concurrent \Rightarrow **ArrayList** (lista reprezentată secvențial pe tablou)
 - STL din C++ - clasa **Vector**
 - Considerat un container de tip *secvență* (acces poziție)
 - implementat ca un *vector dinamic*
- 4. **VectorDinamic** - reprezentare secvențială a containerului **Lista**.
- 5. **VectorDinamic** se consideră potrivit pentru:
 - Accesare element de pe o anumită poziție $\theta(1)$ (complexitate-timp).
 - Iterare elemente în orice ordine – timp liniar $\theta(n)$
 - Adăugare element la sfârșit – complexitate-timp **amortizată** $\theta(1)$
 - Ștergere element de la sfârșit - timp constant $\theta(1)$

În continuare, pentru un număr natural n folosim notația $[n] = \{1, 2, \dots, n\}$. De asemenea, vom considera următoarele:

- adăugarea și ștergerea elementelor se poate face la atât la sfârșitul vectorului, cât și pe orice poziție în vector.
- la redimensionarea capacității vectorului, pp. că aceasta se dublează.

TAD VectorDinamic/ListaIndexata

domeniu

$$\mathbf{V} = \{v \mid v = (cp, n, e_1 e_2 \dots e_n), cp, n \in \mathbb{N}, n \leq cp, e_i \text{ sunt de tip } \mathbf{TElement} \}$$

operații (interfața)

crează(v, cp)

{constructor - se creează un vector cu lungime 0, având capacitatea cp }

pre: $cp \in \mathbf{Natural}$

post: $v \in \mathbf{V}$, $v.n=0$, $v.cp=cp$

@ aruncă excepție dacă cp e negativ

dim(v)

pre: $v \in \mathbf{V}$

post: *dim* = lungimea vectorului v (numărul de elemente) $\in \mathbf{Natural}$

element(v, i, e)

pre: $v \in \mathbf{V}$, $i \in \mathbf{Natural}$, $i \in [v.n]$

post: $e \in \mathbf{TElement}$, $e=v.e_i$ (elementul de pe poziția i din vectorul v)

@ aruncă excepție dacă i e în afara intervalului $[v.n]$

modifică(v, i, e)

pre: $v \in \mathbf{V}$, $i \in \mathbf{Natural}$, $i \in [v.n]$, $e \in \mathbf{TElement}$

post: $v' \in \mathbf{V}$, $v'.e_i=e$ (al i -lea element din v' devine e)

@ aruncă excepție dacă i e în afara intervalului $[v.n]$

adaugaSfarsit(v, e)

{se adaugă la sfârșitul vectorului elementul e ; dacă $v.n=v.cp$ atunci crește capacitatea}

pre: $v \in \mathbf{V}$, $e \in \mathbf{TElement}$

post: $v' \in \mathbf{V}$, $v'.n = v.n + 1$

$(v.cp = v.n) \Rightarrow (v'.cp = v.cp * 2, v'.e[v'.n] = e)$

adaugaPozitie(v, i, e)

{se adaugă pe poziția i elementul e ; dacă $v.n=v.cp$ atunci crește capacitatea}

pre: $v \in \mathbf{V}$, $i \in \mathbf{Natural}$, $i \in [v.n] + 1$, $e \in \mathbf{TElement}$

post: $v' \in \mathbf{V}$, $v'.n = v.n + 1$

$(v.cp = v.n) \Rightarrow (v'.cp = v.cp * 2, v'.e[j] = v.e[j-1] \forall j = v'.n, v'.n-1, \dots, i+1, v'.e[i] = e)$

@ aruncă excepție dacă i e în afara intervalului $[v.n]$

stergeSfarsit(v, e)

{se șterge elementul de la sfârșitul vectorului }

pre: $v \in \mathbf{V}$, $v.n > 0$

post: $e \in \mathbf{TElement}$, $e = v.e[v.n]$, $v' \in \mathbf{V}$, $v'.n = v.n - 1$

ștergePozitie(v, i, e)

{se șterge pe poziția i a vectorului }

pre: $v \in \mathbf{V}, v.n > 0, i \in \mathbf{Natural}, i \in [v.n]$

post: $e \in \mathbf{TElement}, e = v.e[i], v' \in \mathbf{V}, v'.n = v.n - 1, v'.e[j] = v.e[j + 1] \forall j = i, i + 1, \dots, v'.n$
@ aruncă excepție dacă i e în afara intervalului $[v.n]$

iterator(v, i)

{ se creează un iterator pe vectorul v }

pre: $v \in \mathbf{V}$

post: $i \in \mathbf{I}, i$ este iterator pe vectorul v

distrug(v)

{ destructor }

pre: $v \in \mathbf{V}$

post: vectorul v a fost 'distrus' (spațiul de memorie alocat a fost eliberat)

....**alte operații**....

Elementele unui vector dinamic pot fi tipărite în două moduri:

1. Prin iterator, ca orice container.
2. Folosind accesul la elemente prin indici, datorită reprezentării secvențiale.

Ca urmare, tipărirea se poate face

1. **subalgoritm** *tipărire*(v) **este** { complexitate-timp $\theta(n)$ }
{ **pre:** v este un vector dinamic }
{ **post:** se tipăresc elementele vectorului }
 iterator(v, i) { vectorul își construiește iteratorul }
 CâtTimp **valid**(i) **execută** { cât timp iteratorul e valid }
 element(i, e) { se obține elementul curent din iterație }
 @ tipărește e { se tipărește elementul curent }
 următor(i) { se deplasează iteratorul }
 SfCâtTimp
 sfTipărire
2. **subalgoritm** *tipărire*(v) **este** { complexitate-timp $\theta(n)$ }
{ **pre:** v este un vector dinamic }
{ **post:** se tipăresc elementele vectorului }
 pentru $i \leftarrow 1, \dim(v)$ **execută**
 element(v, i, e) { se obține elementul de poziția }
 @ tipărește e { se tipărește elementul curent }
 sfPentru
 sfTipărire

Operația **adaugăSfârșit**

Reprezentare

VectorDinamic

cp: Intreg {capacitatea maximă de memorare}

n: Intreg {dimensiunea efectivă a vectorului – număr elemente memorate}

e: TElement[1..cp] {elementele memorate}

subalgoritm adaugăSfârșit (v, e) este $\{O(n)\}$

```
dacă v.n = v.cp atunci
    { vectorul e plin }
    @ redimensionare (realocare, copiere, ...)
    și dacă
    { dacă e caml, vectorul s-a redimensionat }
    v, e [v.n+1] ← e
    v.n ← v.n + 1
```

Complexitate amortizată

- timp de execuție mediu pentru o secvență de operații pentru care se consideră evaluarea în cel mai defavorabil caz
- diferă de evaluarea pentru cazul mediu, nu sunt folosite probabilități și se evaluează secvențe de operații, pentru care se face media

De ex. analiza amortizată pentru operația **adaugăSfârșit**

- dacă tabloul e plin, se dublează spațiul (realocare, copiere, eliberarea vechiului spațiu)
- dacă se consideră n operații de adăugare la sfârșit, n fiind dimensiunea tabloului \Rightarrow redimensionarea se va face cel mult o dată \Rightarrow

$$\frac{\text{n operații adăugăSfârșit}}{\text{m}} = \frac{\theta(1) + \theta(1) + \dots + \theta(1) + \theta(n)}{n-1 \text{ ori}} = \frac{\theta(n)}{n} = \theta(1)$$

IteratorVectorDinamic

v: VectorDinamic {ca implementare, va fi o referință către container}

curent: Intreg {poziția unui element din vector}

subalgoritm creează(i, v) este $\{ \theta(1) \}$

{se creează iteratorul i pe vectorul dynamic v }

$i.v \leftarrow v$

$i.curent \leftarrow 1$
sfCreează

funcția *valid(i)* **este** $\{ \theta(1) \}$
{ verifică dacă iteratorul este valid}
 $valid \leftarrow (i.curent \leq i.v.n)$
sfValid

subalgoritm *element(i, e)* **este** $\{ \theta(1) \}$
{ e este elementul curent referit de iterator}
 $e \leftarrow i.v[i.curent]$
sfElement

subalgoritm *urmator(i)* **este** $\{ \theta(1) \}$
{ se deplasează referința curent în container}
 $i.curent \leftarrow i.curent + 1$
sfUrmator

Observații

1. Complexitatea operațiilor unui TAD poate fi determinată după ce s-au luat decizii legate de reprezentarea și modul de implementare a TAD-ului. Considerând reprezentarea secvențială a unui vector dinamic, operațiile de bază din interfața **TAD VectorDinamic** au complexitățile:

- *dim* complexitate-timp $\theta(1)$
- *element* complexitate-timp $\theta(1)$
- *modifică* complexitate-timp $\theta(1)$
- *adaugaSfarsit* complexitate-timp amortizată $\theta(1)$
- *adaugaPozitie* complexitate-timp $O(n)$
- *stergeSfarsit* complexitate-timp $\theta(1)$
!!! dacă se folosește redimensionare, atunci complexitatea-timp amortizată e $\theta(1)$
- *ștergePozitie* complexitate-timp $O(n)$
- *iterator* complexitate-timp $\theta(1)$

2. Deoarece se permite modificarea capacității vectorului, se impune pentru implementare folosirea **alocării dinamice a memoriei**.
3. După cum menționam anterior, este posibil ca la redimensionarea capacității vectorului să se folosească un raport de creștere RC (a capacității față de numărul de elemente din vector) - în specificația anterioară am folosit $RC = 2$.
4. Pentru o gestionare mai eficientă a spațiului de memorie alocat vectorului, pentru a evita situații în care numărul de elemente efectiv memorate în vector este mult mai mic decât capacitatea de memorare a acestuia, se poate folosi un raport maxim RM , care asigură faptul că nu se ajunge la o creștere a capacității

prea mare față de numărul de elemente. Ceea ce înseamnă că la operația de ștergere, în cazul în care $\frac{v.cp}{v.n} > RM$, atunci se va micșora capacitatea vectorului (ceea ce va implica realocare/copiere elemente...)

5. Spre deosebire de operația **adaugaSfarsit**, a cărei complexitate-timp defavorabilă este $\theta(n)$, dar totuși complexitatea-timp amortizată este $\theta(1)$, operația **adaugaPozitie** are complexitatea-timp amortizată $O(n)$ (ca și cea defavorabilă).
6. În interfața TAD VectorDinamic pot fi adăugate și alte operații, spre exemplu: verificarea dacă vectorul este sau nu vid (fără elemente), căutarea unui element în vector și returnarea poziției pe care apare, transformarea în string (*toString*), transformarea în vector (*toArray*) etc.

Reprezentare secvențială – caracteristici

- inserări, ștergeri $O(n)$
- gestionare inefficientă a spațiului de memorare
- accesul la elemente este **direct** $\theta(1)$
- adăugare la sfârșit $\theta(1)$ amortizat
- ștergere la sfârșit $\theta(1)$ (amortizat, dacă se face redimensionare)